

ערכים מתוך ספרי בלבבי משכן אבנה

שבועות - בחג השבועות ישנו שינוי פנימי, בו עוברים מ'עולם של ספירה וצפייה' ל'עולם של השגה והתחברות' [בלבבי משכן אבנה, חלק ח, פרק י"א, אות ט']

שבועות - פסח - כח של 'דילוג' [קדושת ה'נפש', שבכוחה לדלג על הזמן והמקום]. שבועות - כח של קדושת ה'זמן' (תספרו חמישים יום), סוכות - כח של קדושת ה'מקום' (בסוכות הושבתי את בני ישראל). [בלבבי משכן אבנה, מועדי השנה, חלק ב', פסח]

שבועות - גילוי ה'אור הבלתי נמנה' (גילוי ה'אין סוף'), יום החמישים, שאינו נמנה.

שבועות - בחינת שער ה' דבינה (וענין הבינה שמחזיר הרע לטוב), בחינת 'לב'. ובחינת 'נוקבא', ובחינת 'תשובה' (ולכן הקב"ה מצאן לישראל ישנים, בחינת חזרה לשורש). [בלבבי משכן אבנה – תורת הרמז, מועדים]

שבועות - בחינת שבת תחתונה - מלכות, בחינת שבת עליונה - שבועות, בינה. [שם]

מתן תורה - בחינת 'יחוד', כמ"ש 'ויחן ישראל כנגד ההר', וכמ"ש בהגדה 'אילו קרבנו לפני סיני'. [שם]

מתן תורה - בחינת 'תורה אור' (והכנתו ע"י הספירה, מלשון ספירה, 'הארה'). [שם]

מתן תורה - גילוי ה'ראשית' של "אנכי ה' אלוקיך", וגילוי שה'אורייתא' הוא השורש של ה'ברא עלמא'. ולכן נקרא 'יום הביכורים', ביכורים לשון ראשית, שמגלה כיצד ה'ראשית' הגשמית [של 'בראשית'] מתגלה בה "אנכי ה' אלוקיך" וה'אורייתא'. ולכן מביאים את הביכורים ל'בית המקדש', כלומר, מביאים את ה'ראשית' אליו ית"ש. [בלבבי משכן אבנה, מועדי השנה, חלק ב', שבועות, 'אסתכל באורייתא וברא עלמא']

מתן תורה - יש לו דין 'רגל', שלושה רגלים. ובו יש גילוי של כח ה'הרגל' דקדושה המוחלט שבנפש, שזהו ההרגל של 'ותרגלנו בתורתך'. [בלבבי משכן אבנה, מועדי שנה, חלק א', הקדמה]

מתן תורה - קודם מתן תורה, קודם שניתנו 'גדרי' תורה, תרי"ג מצוות, כל אחד היה עושה נחת רוח לקב"ה כפי גדריו שכלו והכרת נפשו (לבד מז' מצוות בני נח) [לצורך תיקון העולמות]. במתן תורה, ניתנו גדרי 'ודאי' של תרי"ג מצוות, וזהו גילוי שלמעלה מגדרי ספק, למעלה מן העולמות. וזהו הכח העליון של התורה. [בלבבי משכן אבנה, חלק ה', מילי דעבודה, אות ס"ז]

מתן תורה - שני גילויים ודרכים היו במתן תורה, שעל ידם האדם מגיע לקב"ה. גילוי אחד, דרך אחת - בחינת דרך האבות קודם מתן תורה, דבקות בקב"ה, ועל ידי כן הגעה ל'עשרת הדיברות' (כי הקב"ה כולל הכל - גם את עשרת הדיברות). וזהו הגילוי במתן תורה שקרע כל הרקיעים והראה להם שאין עוד מלבדו. והגילוי השני, הדרך השנייה, שזוהי הדרך שהתחדשה במתן תורה, זהו נתינת התורה, 'עשרת הדיברות' בשורש, ותרי"ג בהתפרטות, וע"י קיבוץ כל הפרטים בחיצוניות, והכניסה לעומק הפנימי של התורה, האדם מגיע לפנימיותה של התורה, שזהו הקב"ה. ויש לכרוך את שני צורות העבודה הללו ברצוא ושוב. [בלבבי משכן אבנה, חלק ו', פרק י"ז]

מתן תורה - גילוי של 'ברית המקשר', שנקשר קשר בין ישראל לאביהם שבשמים, קשר בל ינותק, 'נתקעה אמונה בליבם', שהאדם מאמין בבוראו. אך למעלה מכך, מצד ההתגלות של הארת תורת משיח, יתגלה שהמציאות של ה'אני' היא אמונה, אחדות בעצם, שמציאות האדם מצד עצמה מאוחדת עם הקב"ה מאז ומעולם. [בלבבי משכן אבנה, חלק ח', פרק ב', אות י"א]

מתן תורה - במתן תורה נתגלו שני מדרגות של דבקות בקב"ה: א. "אנכי ה' אלוקיך" [דיבור לזולתו] - שזהו דביקות בקב"ה במדרגת 'אצילות', דביקות מצד ההפלאה, דביקות מצד כח השלילה שהאדם אינו משיג את הקב"ה. ב. "וירד ה' על הר סיני" - דבקות שלמעלה ממדרגת אצילות, דבקות בעצמותו ית' ממש [ביש האמיתי, מדרגת 'התכללות'], גילוי של הקב"ה כמות שהוא, שלא ביחס לנבראים, "אתה הוא עד שלא נברא העולם". [בלבבי משכן אבנה, חלק ט', פרק י"ב]

מתן תורה - מתן תורה זהו שורש ה'אמונה' שיש לנבראים, שהשי"ת נתן תורה ונתן הוראה לנבראים, צוה את ישראל במצוות [וכן יש בחינה של 'מתן תורה' של ז' מצוות בני נח (שם)]. וזהו המכריח היחיד שיש לנבראים, וכמ"ש 'אסתכל באורייתא וברא עלמא'. כי לולי מתן תורה יכל האדם להאמין שאין עוד מלבדו כפשוטו, כי אין שום דבר שיתור ויאמר לו שיש נבראים. ומאידך במתן תורה נתגלה ש'אין עוד מלבדו', ולכן פרח נשמתו - ביטול מציאות הנברא. וכן נתגלה האיחוד של האמונה בין שני החלקים הללו, שמחד יש נבראים, ומאידך אין עוד מלבדו, התכללות היש והאין, ולכן הקב"ה החיה אותם לאחר מכן, שזו מדרגת התכללות עצם היות הנברא בא"ס. [פירוש בלבבי משכן אבנה על ספר הבעל שם טוב, בראשית, אות י"ז]

הוספות

מתן תורה - במתן תורה שבו הקדימו "נעשה" ל"ונשמע", הקדימו את ה"אמת" ל"תענוג", שרצו לעשות מחמת ה"אמת" ולא מחמת ה"תענוג". ולכן "פסקה זהומתן", כי בזה תיקנו את חטא אדם הראשון שאכל מעץ הדעת, שעניינו בקשת תענוג, שבפרי העץ מונחת חשקת העונג שבאכילה, ומאז הוא נפל למדרגה שהוא מתקשר לכל דבר ע"י כח העונג, ולא ע"י כח ה"אמת". וגם בדבקות בבורא, הוא נקשר לבורא ע"י כח העונג, ולא ע"י האמת שבדבקות - מחמת שהוא מציאות אמיתית אחת מוחלטת. וזה נתקן במתן תורה. [פירוש בלבבי משכן אבנה על דרך ה', חלק א', פרק ב']

מתן תורה - ישנה מדרגה של עסק התורה בעמל ויגיעה באופן שהאדם 'ממית את עצמו עליה' (ילק"ש חקת רמז תשס"ב), אך במתן תורה התגלתה מדרגה למעלה מכך, מדרגת שער ה' שבתורה, שעל כל דיבור ודיבור פרוחה נשמתו. וענין מדרגה זו, שמרוב עוצם תשוקת ההתדבקות אליו ית', פרוחה נשמתו. וזהו הכח שהאדם נמשך אחריו יתברך כברזל אחר אבן השואבת. [בלבבי משכן אבנה - מועדים, פסח, 'עבודת דורנו - מהי']

מתן תורה - במתן תורה קיבלו את התורה במדרגה של 'אין', כי הם לא קיבלו את כל התורה כולה, אלא רק את עשרת הדיברות, שהם בחינת ה'אין', כי בהם כלולים כל התורה כולה, כמ"ש ר' סעדיה גאון. ועל זה אמר רב יוסף "אי לאו ההוא יומא כמה יוסף איכא בשוקא", שהוא דבק במדרגת ה'אין' שקיבלו במתן תורה. [קול דממה דקה, אות ש"ה]